

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/256/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316205064
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5316205064.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: P. W., nar. XX.XX.XXXX, B. XXX/XX, H., o zaplatenie 4.271,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/229/2016-105 zo dňa 24. mája 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 882,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % od 22.04.2016 do zaplatenia zamietol, m e n í tak, že žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 882,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 882,93 eur od 27.04.2016 do zaplatenia, a to v splátkach po 100,- eur mesačne splatných vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok čo i len jednej z nich.

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým súd žalobu v časti o zaplatenie úroku vo výške 183,48 eur, úroku z omeškania vo výške 3,30 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 183,48 eur od 22.04.2016 do zaplatenia zamietol, p o t v r d z u j e .

Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu v časti o zaplatenie sumy 882,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 882,93 eur od 22.04.2016 do zaplatenia, úroku vo výške 183,48 eur, úroku z omeškania vo výške 3,30 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 183,48 eur od 22.04.2016 do zaplatenia zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 58,66 %.

2. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa opiera o ustanovenia § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3. Podľa súdu prvej inštancie zostalo nesporné, že vzťah založený medzi stranami sporu zmluvou o úvere zo dňa 17.09.2014 je vzťahom spotrebiteľského charakteru a že úver na základe tejto zmluvy poskytnutý je úverom spotrebiteľským. Súd prvej inštancie sa zaoberal opätovne tým, či zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu dňa 17.09.2014 obsahuje skutočne všetky náležitosti vyžadované Zákonom o spotrebiteľských úveroch, nakoľko inými náležitosťami (keďže pre

záver o bezúročnosti úveru stačí absencia len jednej z nich a za takú považoval absenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch) sa pri prvom rozhodovaní nezaoberal. Po opätovnom preskúmaní zmluvy dospel k záveru, že zmluva neobsahuje ďalšiu podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle vyššie citovaného § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorou je uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; pričom v zmluve musia byť uvedené aj všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Nedodržanie uvedenej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon č. 129/2010 Z. z. podľa súdu prvej inštancie v § 11 ods. 1 sankcionuje výslovne stanovenou zákonnou domnienkou, podľa ktorej sa poskytnutý úver v takýchto prípadoch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva o úvere v časti, resp. bode I. upravujúcim základné podmienky obsahuje: údaj o výške poskytnutého úveru v sume 5.000,- eur, údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalovaný zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom) v sume 7.685,44 eur, údaj o počte splátok 72, výške anuitnej splátky v sume 103,27 eur s periodicitou a termínom splatnosti mesačne v 16. deň kalendárneho mesiaca, termínom splatnosti prvej anuitnej splátky dňa 16.10.2014 a termínom splatnosti úveru 16.09.2020, výške poplatku za poskytnutie úveru v sume 250,- eur a výške poplatku za správu úverového účtu v sume 0,- eur mesačne a poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,53 eur mesačne. Zmluva tiež obsahuje údaj o výške úrokovej sadzby, ktorá je fixná a je vo výške 13,9 % ročne, údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 13,9 % a údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov ku dňu podpisu úverovej zmluvy vo výške 16,81 %. Údaj o tom, z akých predpokladov žalobca pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov uvedenej v zmluve, absentuje. Zmluva o úvere tieto predpoklady použité pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov priamo vo svojich ustanoveniach neobsahuje. Pritom vymedzenie týchto predpokladov, z ktorých žalobca pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vychádzal, podľa názoru súdu predstavuje podstatný údaj pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti poskytnutého úveru. Samotné uvedenie výšky ročnej percentuálnej miery nákladov bez uvedenia, aké predpoklady boli použité pre jej výpočet z hľadiska naplnenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. nepostačuje. Najmä, ak zmluva obsahuje v časti 1. - základné podmienky údaje o ďalších poplatkoch, napr.: poplatok za vklad v hotovosti 2,50 eur, poplatok za vypracovanie dodatku k zmene zmluvných podmienok 40,- eur, poplatok za upomienku 15,- eur, za potvrdenia a súhlasy 25,- eur, či 50,- eur, za výzvy 30,- eur, či za predčasné splatenie úveru a pod. Podľa súdu prvej inštancie zákonodarca v citovanom § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. jasne stanovil, že v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN. Preto vzhľadom na uvedenú chýbajúcu náležitosť zmluvy súd prvej inštancie úverovú zmluvu vyhodnotil ako platnú, avšak poskytnutý úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov.

Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že úver poskytnutý žalobcom žalovanej na podklade uvedenej úverovej zmluvy pokladá naďalej, avšak z dôvodu absencie inej náležitosti - podľa § 9 ods. 2, písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a žalobca nemá nárok na úroky a poplatky, ktoré zostali po zrušení veci odvolacím súdom predmetom konania. Z už uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku nezaplatenej istiny 882,93 eur (keď v tomto rozsahu boli úhrady žalovanej žalobcom započítané na úroky a poplatky), vyčíslených úrokov z úveru 183,48 eur a úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 882,93 eur od 22.04.2016 do zaplatenia, tiež vyčísleného úroku z omeškania vo výške 3,30 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 183,48 eur od 22.04.2016 do zaplatenia, zamietol.

Súd prvej inštancie pokladal za potrebné uviesť aj to, že je toho názoru, že úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky neprislúchajú zo zmluvných úrokov. Nemožno sa domáhať zaplatenia príslušenstva z príslušenstva. Prijatím opačného záveru by mohol veriteľ „donekonečna“ inkasovať príslušenstvo z príslušenstva (úroky z úrokov), čo by viedlo k tomu, že priznané príslušenstvo z istiny by už nebolo posudzované ako príslušenstvo pohľadávky, ale ako novovzniknutá samostatná pohľadávka. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tiež uviedol, že tým, že včas nesplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Touto problematikou sa už v inom spore žalobcu zaoberal aj Krajský súd v Žiline, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 7Co/157/2018 zo dňa 26.09.2018 poukázal na nasledovné: „Úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 OZ rozumie peňažné plnenie

(istina), na ktoré má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že si môže nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona, práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky zákonník mu túto možnosť nepriznáva. Občiansky zákonník nezakotvuje majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Ak teda rozumieme pohľadávkou v zmysle § 121 ods. 3 OZ istinu, potom nemôže nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky plynúť ani z dikcie ust. § 517 ods. 2 OZ. Názor, že možno priznať úrok z omeškania z príslušenstva pohľadávky odôvodnený len úpravou obsiahnutou v ust. § 517 ods. 2 OZ, by totiž bez väzby na ust. § 121 ods. 3 OZ viedol k neakceptovateľnému záveru, že takto priznané príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou. Úprava obsiahnutá v § 517 ods. 2 OZ ako úprava všeobecná vo vzťahu ku všetkým občiansko-právnym záväzkom, definuje príslušenstvo, ktoré možno pri omeškaní s plnením peňažného dlhu - hlavného peňažného záväzku žiadať vedľa istiny, v prípadoch, kedy zákon o kvalite príslušenstva mlčí (ak neustanovuje zákon, že dlžník je povinný platiť poplatok z omeškania, má veriteľ že právo požadovať úrok z omeškania). Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R70/1995, podľa ktorého oneskoreným zaplatením zmluvných úrokov nevzniká právo na úroky z omeškania. Ustanovenie § 503 ods. 1 ObZ (upravujúce splatnosť úrokov) je nadväzujúcim ustanovením na § 502 ObZ, pričom je nutné v ďalších súvislostiach vysvetľovať vzťah týchto ustanovení (o úrokoch z poskytnutého úveru) vo vzťahu k § 369 ObZ a v spojitosti s § 121 ods. 3 OZ, z ktorých je možné vyvodiť, že pokiaľ je potrebné považovať úrok z poskytnutého úveru, ako aj úrok z omeškania za príslušenstvo pohľadávky, vzhľadom na akcesorickú povahu ich samotných k hlavnému záväzku, „branie úrokov z úrokov - tzv. anatocizmus“, nie je dovolené“. Vo vzťahu k vyčíslenému úroku z omeškania vo výške 3,30 eur absentovali akékoľvek rozhodujúce skutkové tvrdenia. Tie nemá súd povinnosť zostavovať z pripojených listín.

O nároku na náhradu trov tohto sporu súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď najskôr rozhodol o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. Konštatoval, že v danom prípade sa žalobca domáhal žalobou zaplatenia sumy 4.271,24 eur (100 %), súd prvej inštancie žalobe čo do istiny prvým výrokom prvého rozsudku vyhovel v časti o zaplatenie sumy 3.388,31 eur (79,33 %), v tomto rozsahu mal žalobca úspech. Na strane druhej úspech žalovanej predstavoval 882,93 eur (20,67 %). Čistý úspech žalobcu tak podľa súdu prvej inštancie predstavoval 58,66 %, v ktorom rozsahu mal žalobca voči žalovanej nárok na náhradu trov, ktoré mu v tomto spore vznikli.

4. V zákonnej lehote podal odvolanie proti rozsudku žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalobcu všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve uvedené sú, a to tak výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti, splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru a dátum zmluvy. Ďalej dôvodil, že zákon nepožadoval a ani nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Podľa žalobcu zmyslom zákona nie je bezúčelný formalizmus alebo vynucovanie náležitostí zmluvy bez akéhokoľvek konkrétného účelu. Účelom je dosiahnuť zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa, aby bol schopný posúdiť rozsah svojho záväzku a má za to, že všetky náležitosti uvedené v zmluve boli dostatočné. Preto navrhol, aby odvolací súd v napadnutom rozsahu zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že návrhu žalobcu vyhovie aj v zamietnutom rozsahu a zároveň, aby žalobcovi priznal aj náhradu trov konania a trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP v časti výroku I., ktorým súd žalobu v časti o zaplatenie úroku vo výške 183,48 eur, úroku z omeškania vo výške 3,30 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 183,48 eur od 22.04.2016 do zaplatenia zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 882,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % od 22.04.2016 do zaplatenia zamietol, zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 882,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 882,93 eur od 27.04.2016 do zaplatenia, a to v

splátkach po 100,- eur mesačne splatných vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok čo i len jednej z nich.

6. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 0000000000155739 zo dňa 17.09.2014 bolo zistené, že žalobca ako veriteľ na základe tejto zmluvy poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- eur. Dlžníčka sa zaviazala uhradiť veriteľovi úver riadne a včas vrátane odplaty v 72 mesačných splátkach tak, že splátky sú splatné pravidelne vždy v 16. deň kalendárneho mesiaca, výška anuitnej splátky činí 103,27 eur, pričom termín prvej anuitnej splátky je dňa 16.10.2014 a termín konečnej splatnosti úveru 16.09.2020. Zmluva tiež obsahuje údaj o výške úrokovej sadzby, ktorá je fixná vo výške 13,9 % ročne, údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 17,35 % a údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov ku dňu podpisu úverovej zmluvy vo výške 16,81 %.

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľa, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

15. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Na základe výsledkov dokazovania dospel odvolací súd k záveru, že strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške

5.000,- eur. Podľa názoru odvolacieho súdu úverová zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Preto sa v danom prípade nejedná o úver bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že všetky predpoklady na výpočet RPMN sú v zmluve uvedené, a to výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, poplatok za poskytnutie úveru, dátum uzavretia zmluvy. Okrem toho zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Obdobný záver vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co 237/2017-124 zo dňa 26.09.2018.

17. Pôvodná žalovaná suma bola 4.271,24 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie už rozsudkom zo dňa 19. apríla 2017 právoplatne rozhodol o zaplatení sumy 3.388,31 eur s úrokmi z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.388,31 eur od 27.04.2016 do zaplatenia. Po čiastočnom zrušení rozsudku súdu prvej inštancie predmetom sporu zostala jednak istina vo výške 882,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 882,93 eur od 22.04.2014 do zaplatenia a jednak úrok vo výške 183,48 eur, úrok z omeškania vo výške 3,30 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 183,48 eur od 22.04.2016 do zaplatenia.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené závery rozhodol odvolací súd o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 882,93 eur (4.271,24 eur - 3.381,31 eur). Tým, že žalovaná nespláca úver riadne a včas a dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobca bol oprávnený od nej požadovať úrok z omeškania. Žalobca má preto nárok na zaplatenie úroku z omeškania v žalobe požadovanej výške, avšak na rozdiel od žaloby od 27.04.2016, t. j. od momentu, kedy sa žalovaná dozvedela o svojom omeškaní.

19. Priznaný nárok odvolací súd povolil žalovanej splácať v splátkach po 100,- eur mesačne, majúc za to, že je to s poukazom na tvrdené pomery žalovanej a výšku dlhu dôvodné a zároveň vo vzťahu k výške splátky primerané, keď žalovaná sama v priebehu konania uviedla, že bude v tejto výške schopná dlh splácať. Z príjmu žalovanej vo výške 380,- eur mesačne je zrejmé, že tento jej nedovoľuje splácať dlh určením vyšších splátok. Odvolací súd je toho názoru, že povolením splátok v uvedenej výške nebude žalobca vo svojich majetkových pomeroch dotknutý, keďže jeho pohľadávka bude postupne uspokojovaná.

20. Pokiaľ ide o uplatňované nároky žalobcu čo do úroku z úveru vo výške 183,48 eur, spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy, ako aj vyčísleného úroku z omeškania vo výške 3,30 eur, tieto vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné a potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý žalobu v tejto časti zamietol, keďže ani nie je zrejmé, z akého dôvodu, za aké konkrétne obdobie a ktorej konkrétnej sumy sa týka.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania, ako aj trov prvostupňového konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1, 2 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalovanej, ktorá bola v spore neúspešná.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)